

לשרה, שהרי פשבקש, לא בקש את המערה באותו זמן, ולא אמר שרוֹצָה להפרד מהם, אלא אמר, לנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפנֵי. ואם תאמר שעפרון לא היה שם - הוא היה שם, שבתוּב ועפרון ישב בתוך בניחת. ואברם לא אמר לו בואת השעה כלום.

אליה מה שאמր לְהַם אָמַר, כמו שבתוּב וידבר אל בניחת וגוו'. וכי עוזלה ברדעתך שאברם רצה להקריב בינויהם בין הטעמים, או שתשוויקתו היהה עמם? אלא עשה בחכמה.

ולמרנו כאן דך ארץ במה שעשה אברם, שהרי משומ שתשוויקתו ורצונו כי במערה היהיא - אף על גב שהיה שם, לא רצה לבקש אותו כדי אותו הרצון שהיה לו במערה, ובקש במחלה מה שלא צrisk לאוותם אחרים ולא לעפרון.

בין שאמרו לו לפני עפרון, שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בתוכנו וגוו' - מה טוב? ועפרון ישב בתוך בניחת. כתוב ישב. מראשית הדברים שאמר אברם שם היה. אז אמר, אברם שם יונן ופגעו לי בעפרון בזחר, ויתן לי את מערת המכפלת אשר לו וגוו. ואם תאמר בשבייל כבוי, יותר מכם אני עוזה, שלא רציתי בכם. בתוככם - כדי להקריב בינויכם, שרציתי בכם, כדי שלא אفرد מכם.

רבי אלעזר אמר, בשעה שנכנס אברם למערה, איך נכנס? משומ שהיה רץ אחר אותן העגל, שבתוּב ואל הבקר רץ אברם וגוו. ואותו בן בקר ברוח עד אורה המערה, ונכנס אחראי, ונראה מה שראתה.

בזמנא דתבע קברא לשורה, דהא כד פבע לא תבע למערתא בההוא זמנא, ולא אמר דכעדי לאתפרשא מניניהו. אלא אמר, לנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפנֵי. וαι תימא דלא הוּה עפרון פמן. פמן הוּה, דכטיב ועפרון יושב בתוך בניחת, ואברם לא אמר ליה בהיא שעתקא כלום.

אליה מה דאמר לו נון אמר, כמה דכתיב וידבר אל בניחת וגוו'. וכי סלקא דעתך דאברם בעא לאתקברא בגיןיו בין מסאיין או דתאובתיה הוּה עמהון, אלא בחכמה עבד. נילבין (דף קכו ע"ב) אורח ארעה הכא במא דעבד אברם, דהא בגין דתאובתיה ורעותיה הוּה בהיא מערתא, אף על גב דתועה פמן, לא בעא למשאל ליה מיד ההוא רעותא דתועה ליה במערתא, ושאל בקדמייתא מה דלא אצטיריך ליה לאינו אתרנין ולא לעפרון.

בין דאמרו ליה קמי עפרון שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בתוכנו וגוו. מה כהיב ועפרון ישב בתוך בניחת. ישב כתיב, משירותא דמלין דאמר אברם פמן הוּה. כדין אמר שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלת אשר לו וגוו. וαι תימא בגין יקרה דילוי יתר מנייכו אני עבד דלא רעינא בכפי. בתוככם, בגין לאתקברא בגיןיכו דרעינא בכוי בגין דלא אתפרש מנייכו.

רבי אלעזר אמר בשעתקא דעתך אברם במערתא היה עאל. בגין דתועה רהיט אבתיריה דההוא עגלא דכתיב ואל הבקר רץ אברם וגוו. וההוא בן בקר ערך עד ההוא מערתא ועאל אבתיריה וחייב מה דחמא.